

τὰς χεῖρας καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν χαροποιὸν ἐπιφώνημα ἐξήρχετο τῶν χειλέων του.

— Βλέπετε, ἀγαπητὲ ἱατρί, εἶπε τέλος, ὅτε ἡ ἐναρκίς τοῦ σταδίου μου ἐν Παρισίοις προμηνύεται ἐξαίρετος.

— Ναί, ἀπεκρίθη μηχανικῶς ὁ κύριος Δουσατέλ, σφόδρα δυσηρεστημένος ἐξ ὧσιν τῷ διηγήθῃ ὁ δικαστής. Οὕτω, εἰσθε πεπεισμένοι περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ νέου αὐτοῦ;

— Ὁ δικαστής ἔστη ἀποτόμως· ἡ πτώσις κεραυνοῦ παρὰ τοὺς πόδας του δὲν θὰ τὸν ἐξέπληττε περισσύτερον!

Πῶς! Πρὸ μικροῦ ἀπεπεράτωσεν ἀπασαν τὴν ἀνάκρισιν, ἣν διηγήθη εἰς τὸν ἱατρόν, καὶ μετὰ τὴν διήγησιν ταύτην ὁ κύριος Δουσατέλ νὰ τῷ ἀπευθύνῃ τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν!

— Ὁ ἱατροδικαστής κατέστη αἰφνης παρὰ φρων ἡ δὲν εἶχεν ἀκούσει καλῶς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ κυρίου Περνελέν; Οὗτος ἐπίστευσεν τὴν δευτέραν ταύτην ὑπόθεσιν.

— Πρὸ ὀλίγου σὰς εἶπον, ἀγαπητέ μου φίλε, ὅτι ἀπεπεράτωσα τὴν ἀνάκρισίν μου καὶ μέλλω νὰ ὑποβάλω τὴν δικογραφίαν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν Κακουργοδικῶν. Εἶμαι ἐντελὼς πεπεισμένος περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἐξέδιδον διαταγὴν ἀποφυλάκισεως.

— Ὡστε, τὸ πᾶν ἐτελείωσεν;

— Μάλιστα.

— Καμμία δύναμις θὰ ἦτο ἰσχυρά, ὅπως ἀφερπάζῃ τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης;

— Καμμία, ἀπήντησεν ὁ ἀνακριτής, ἀτενίσας περιέργως τὸν μεθ' οὗ συνδιελέγετο.

— Ἡ παραπεμπτικὴ σας εἰς τὸ συμβούλιον πρᾶξις ὑπεγράφη;

— Αὖριον θὰ τὴν υπογράψω.

— Καὶ τότε;

— Ἡ δικαιοσύνη θ' ἀποφασίσῃ. Ἀλλὰ διατί μοι ἀπευθύνετε τὰς ἐρωτήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας γνωρίζετε τόσον καλῶς ὅσον καὶ ἐγώ;

— Ἀγνοῶ ἔλαβον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διὰ λόγους τὸ πρῶτον ἀγνώστους, καὶ τώρα ἀκολουθῶ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς, ὠθούμενος ἐκ συμπαθείας τινὸς δυσεξηγήτου ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

— Ἐκ συμπαθείας! ἀλλ' εἶνε ὁ ἔσχατος τῶν ἀθλίων!

— Εἰσθε βέβαιος περὶ τούτου;

— Πάλιν τὰ ἴδια!

— Συγγνώμην, ἐννοεῖτε τὴν ἀκριβῆ ἀξίαν τῆς ἐκπληξέως μου, ἡ ὁποία δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς ὑμᾶς, εἴτε ὡς ἄτομον εἴτε ὡς δικαστὴν· ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ διαπραχθὲν τρομερὸν κακούρημα καί, ἐὰν ἀπευθύνωμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ πράττω ὅπως γνωρίσω τὴν ἀτομικὴν ὑμῶν γνώμην.

— Καταλαμβάνω πολὺ καλὰ τὴν ἀξίαν τῆς παρατηρήσεώς σας. Βεβαίως ὁ ἀνθρωπος δὲν εἶνε ἀλάνθαστος· κατὰ συνέπειαν, ὀφείλομεν, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μας, νὰ ἐξετάζωμεν λεπτομερῶς πᾶν περιστατικόν. Γνωρίζω καλῶς ὅτι δὲν ἐνεργοῦν πάντοτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον

καὶ συνήθως θεωροῦσι τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον. Αὐτὸ εἶνε λάθος τοῦ ἐπαγγέλματός μας, εἰς τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς οὐδέποτε ὑπέπεσα. Δὲν ἐνεργῶ, παρὰ συμφῶνως μὲ τὴν συνείδησίν μου καὶ ἡ συνείδησίς μου μοι λέγει ὅτι ὁ Μάξιμος εἶνε ἔνοχος. Τῇ ἀληθείᾳ, ἐπέστησα ἀπασαν τὴν ἐκανότητά μου εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην δι' ἑνα μόνον σκοπόν: νὰ καταγγείλω δηλαδὴ εἰς τὴν δικαιοσύνην κατηγορούμενον ζητοῦντα νὰ κρυφθῇ.

— Ὁ κύριος Περνελέν ἦτο σοβαρὸς ἀπαγγέλλων τοὺς λόγους τούτους.

— Ὁ ἱατρός ἐνόησε τὴν σημασίαν τῶν ἡ ἀποστολῇ του ἔπαυεν.

Νὰ ζητήσῃ ἐπὶ στιγμὴν νὰ παλαίῃ κατὰ τοῦ δικαστοῦ θὰ ἦτο αὐτόχρημα παραφροσύνη.

[Ἔπεται συνέχεια].

Π. Σ.

LÉON DE TINSEAU

Ο ΜΑΡΣΙΠΟΣ ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣ

Ἀνῆλγμα.

Α'

Μετὰ τὰς λεμβοδρομίας τοῦ Ἑβιάν, ὁ μαρκήσιος καὶ ἡ μαρκησία Ρενεπὼν ἐσκέπτοντο νὰ μεταβῶσι πρὸς ψυχαγωγίαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Λ* μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ κυνηγίου, ὠρισμένης εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο διὰ τὴν 23 Αὐγούστου. Ἀλλ' ὁ ἀφόρητος καύσων, ὁ ἐπικρατῶν εἰς τὴν ἄξενον ἐκείνην παραλίαν, τοὺς ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῶσι τοῦ σχεδίου τῶν. Ἐπρεπεν ὅμως κάπου νὰ ὑπάγωσι κατὰ τὰς ὑπολειπομένας ἐκείνας 10 ἢ 12 ἡμέρας.

Συνεζητήθη τοῦτο εἰς συζυγικὸν συμβούλιον, καί, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ὁμονοῦντα ἀνδρόγυνα, ἕκαστος εἶπε τὴν γνώμην του, ἄνευ φιλονεικίας. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἵνα ὁ κύριος ἐκδράμῃ μέχρι Διέπης, ὁπόθεν θὰ ἐπέστρεφεν εὐδιάθετος, ὅπως δεχθῇ εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ποὰντ τὰ 5 ἢ 6 «τουφέκια», τὰ ὁποῖα εἶχε προσκαλέσει εἰς τὰ ἐγκαίνια.

Ἡ κυρία, τοῦ ἀντίον, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς πιστῆς Ἰουστίνης θὰ ἀνῆρχετο τὰς Ἀλπεῖς, μέχρις οὗ θὰ εὑρίσκε παγερὸν ἀνεμον. Ὡ! ποία θεία γλυκύτης νὰ ριγῇ ἐν μεσοῦντι μηνὶ Αὐγούστῳ, νὰ διαλύῃ ἐν τῷ κοίλῳ τῆς τρυφερᾶς χειρός τῆς τὴν χιόνα, συναχθεῖσαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἰς τὴν ἄκραν κοιλάδος, δροσιζομένης ὑπὸ τῆς αὔρας τῶν πλησιοχώρων πάγων! Ὅποια ἀγνώστους καὶ νεοφανῆς εὐχαρίστησις νὰ ταξιδεύῃ μόνη κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἰδιοτροπίας τῆς, χωρὶς τοῦ ἀλέττα, χωρὶς τὸν αἰώνιον ὄμιλον, ὁ ὁποῖος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ὁ αὐτὸς πανταχοῦ καὶ πάντοτε παρευρίσκεται, χωρὶς τὸν ἀναπόφευκτον δημοσιογράφον, ὁ ὁποῖος στέλλει τηλεγραφικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας του τὰς δῆθεν εἰδήσεις!

— Ἀλλὰ ποῦ θὰ μεταβῇτε ἀκόμη;

— Ἐὰν τὸ ἐγνώριζον δὲν θὰ ἦτο τότε εὐχάριστον. Τὸ ποῦ δὲν μ' ἐνδιαφέρει! ἀρκεῖ νὰ εἶμαι εἰς τόπον ὅπου δὲν θὰ συναντήσω οὔτε ἕνα Γάλλον καὶ ὅπου θὰ αἰσθάνωμαι κρύον.

— Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψετε φθισικῇ.

— Ἐλα δά! ἡ μόδα τότε εἶνε νὰ στέλλωσι τοὺς φθισικοὺς νὰ διαχειμάζωσι εἰς δύο χιλιάδων μέτρων ὕψος.

— Καὶ ἂν σὰς ἐπακολουθήσουν περιπέτειαι ἀπροσδόκητοι;

— Ἀ μπά! Ὑπὸ τῶν ποιμένων, ἡ ὑπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν αἰγάγων; Ἐπειτα θὰ εἶμαι καὶ ἄσχημος, ὥστε δὲν ἔχω νὰ φοβηθῶ. Θὰ ἔχω ἀγγλικὸν πῖλον, ὑποδηματῖα γερμανικὰ καὶ θὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Ἰουστίνην δανεικὸν ἓν φόρεμα. Ἀλήθεια, νὰ τὴν ἀφήσετε νὰ πάρῃ, σὰς παρακαλῶ, τὸν μικρότερον μάρσιπόν σας διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὰς δύο. Θὰ πάρετε εἰς Ποὰντ ὅλα τὰ ἄλλα δέματα μὲ τὰ ρούχά μου. Πιστεύω νὰ χρησιμεύῃ τοῦτο ὡς μία ἐγγύησις!

Τὴν πρωίαν τῆς ἐπιούσης ἡ μαρκησία παρετήρει τὸν σύζυγόν της εἰσερχόμενον ἐντὸς βαγονίου μὲ δέκα ἐπτὰ δέματα καὶ διευθυνόμενον μὲν εἰς Παρισίους, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐξέλθῃ ἐκεῖ ἢ διὰ νὰ ἀλλάξῃ τραῖτο.

Μετὰ μίαν ὥραν, ἐφωδιασμένη μὲ ὅλα τὰ χρειώδη, ὡς Ἀγγλὶς περιηγήτρια, μόλις ἀναγνωρίζομένη, συνοδευομένη δὲ ὑπὸ τῆς Ἰουστίνης, κρατούσης μάρσιπον χονδρὸν ὡς πυγμὴν! ἡ ὥραία Ἀμαλία εἰσῆρχετο καὶ αὐτὴ εἰς τὸ τραῖτο λαμβάνουσα διεύθυνσιν ἀκριβῶς ἀντίθετον πρὸς τὴν τοῦ συζύγου της, μὲ τὴν πρόσθεσιν νὰ μεταβῇ ὅπως διανυκτερεύσῃ εἰς Μπρίγκ.

Οὐδεὶς παρετήρησεν ἄτομόν τι, ὅπως ἄγνωστον, ὅπερ ἦτο *τρυπωμένη* ἐν τινὶ τῶν βαγονίων τῆς δευτέρας θέσεως. Ἐφηρε κοστοῦμ ἐκ τῶν γελοιῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀγοράζουσιν εἰς τὰς πλησίον τῶν σταθμῶν ἐγκαθιδρυμένας παράγκας, πῖλον μαλακόν, ὡς ὁ τῶν ἐμπορομεσιτῶν, διόπτρας κυανᾶς καὶ γάντια βαμβακερά. Ἀναμφιβόλως, θὰ ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῆς σιαγόνος του, διότι ἐκράτει τὸ ρινόμακτρόν του, μεταβεβλημένον εἰς τετραγώνον προσκεφάλαιον, συνεσφιγμένον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ ἀτμομηχανὴ ἐτέθη εἰς κίνησιν. Τότε ἀποκαλυφθεὶς καὶ ἀφαιρέσας τὰς διόπτρας ἐξέβαλε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

Ὁ μυστηριώδης οὗτος ταξιδιώτης ἦτο ὁ νεώτατος, ὁ ὠραιότατος, ὁ χαριέστατος καὶ ὁ προσφιλέστατος ὑποκόμης Γεδεὼν Μποαζεντραίν. Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἐμυρίσθῃ βεβαίως ὅτι κἄτι τρέχει καὶ δὲν ἀπέτυχεν εἰς τοῦτο.

Θέέ μου! μάλιστα.

Ὁ «ἀφόρητος» καύσων τοῦ Ἑβιάν, ὁ ἀκαριαῖος χωρισμὸς τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας, ἡ ἀναχώρησις τοῦ μὲν εἰς Διέπην, τοῦ δὲ διὰ ... «δὲν ἐνδιαφέρει ποῦ», ἡ παρούσα τοῦ Μποαζεντραίν, γελοιῶς μετημφισμένου καὶ εἰς βαγόνιον δευτέρας θέσεως, ὅλα αὐτὰ ἦσαν προσχεδιασμένα διαρκούντος τοῦ λόγου τοῦ πρίγ-

κηπος Μπρακνοβάνο. Καί ἐν τούτοις, ὑπάρχουσιν οἱ λέγοντες, ὅτι οἱ λόγοι δὲν χρησιμεύουσιν εἰς τίποτε!

Ἡ μαρκησία ἐπαίξεν ἄσχημον παιγνίδιον, καὶ αὐτὴ δὲ ὑπερβολὴ τῶν προφυλάξεων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν, ἀποδεικνύει ὅτι ἦτο ἐν γνῶσει τοῦ πράγματος. Ὁ Ρενεπὼν δὲν ἀνῆκε ποσῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν «ἀρμολίων συζύγων». Ἀπεῖχε πολὺ τοῦ νὰ εἶνε βλάξ· εἶχε λαθροθηρεύσει εἰς τὸν καιρὸν του, ὥστε ἦτο λαμπρὸν *la-γώνικόν* τέλος ἡγάπα τὴν σύζυγόν του πολὺ, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ σφόδρα νὰ ἔχῃ αὐτὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ιδιοκτητοῦ... νὰ φθῃσῃ δὲ καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου νὰ τὴν φονεύσῃ ὡς κουνέλι καὶ αὐτὴν καὶ τὸν ἄλλον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει φανερῶς ἐγκλήματος.

— Λοιπόν, θὰ ἐρωτήσωσιν, ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο τρελλὴ μὲ τὸν ὑποκόμην;

Παντελῶς! Εἰς Παρισίους δὲν θὰ διεκινδύνευεν ἐν κομβίον τοῦ χειροκτίου της, ὅπως σχετισθῇ μὲ τὸν Γεδεών. Ἀλλὰ τὸ ἀπροσδόκητον ἀφ' ἐνὸς καὶ τὸ τολμηρὸν τῆς ἄφρονος ταύτης ἐκδρομῆς ἀφ' ἑτέρου, ἐτάραττε τὰ νεῦρα τῆς Ἀμαλίας, ἥτις ἀπὸ τοῦ γάμου της δὲν εἶχε ποτε ἐξέλθει χωρὶς νὰ ἔχῃ δύο ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ δίφρου της ἢ γκαρσὸν ἐπιπὼν εἰς τεσσαράκοντα βημάτων ἀπόστασιν ὀπισθεν.

Ἄλλως τε, μία λέξις αὐτῆς θὰ ἤρκει νὰ τὴν ἐννοήσωσιν. Ὅτε ποτὲ τὴν ἐπέιζον νὰ παραγγείλῃ ὅπως τεθῇ ἄλυσις ἀσφαλείας εἰς βραχιόλιον μεγάλης ἀξίας, ὅπερ ἔφερε πάντοτε:

— Ὅχι, ἀπεκρίθη· Ἡ ἰδέα ὅτι *τρέχω τὸν κίνδυνον* νὰ τὸ χάσω, μοὶ διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ κεντᾷ διαρκῶς.

Β'

Ὁ Μπραζεντραὶν εἶχε λάβει ὁδηγίαν αὐστηρὰς καὶ ὠρκίσθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτάς. Μὴ ἀρκουμένη εἰς τὴν μετεμπίεσιν τοῦ ταλαιπώρου ἐκείνου καὶ εἰς τὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ὥφειλε νὰ λαμβάνῃ: νὰ ταξειδεύῃ εἰς δευτέραν θέσιν κλπ., ἡ κυρία Ρενεπὼν ἀπήτησε νὰ μὴ κατέλθῃ ποσῶς τοῦ βαγονίου καὶ νὰ μὴ ἐξαγάγῃ τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θυρίδος διαρκούντος τοῦ ταξειδίου.

Τὸν Αὐγουστον ὁλόκληρος ἡ γραμμὴ ὑπερπληροῦται ταξειδιωτῶν Γάλλων μεταβαίνοντων εἰς Λουέσχην ἢ εἰς Σαμουνίξ, καὶ μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν ἐκείνων παρατηροῦνται καὶ δωδεκάδες τινὲς ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἐνθυμοῦνται ὅτι τὸν τελευταῖον χειμῶνα ὁ νεαρὸς Γεδεὼν εἶχε περιπέσει εἰς ἀτυχίαν πρὸς τὴν ὥραιαν Ἀμαλίαν ἔρωτα.

— Νὰ ὑπάγετε μὲ τὸ ἴδιον τραῖνο ἐμὰς μέχρι τοῦ Β*, τῷ εἶπεν ἡ σὺφρων ἐκείνη γυνή, διότι εἶμαι ἐκτεθειμένη εἰς βαθμὸν ἐμπνέοντα μεγάλους φόβους.

— Ἀλλὰ εἰς Μπρίγκ...;

— Εἰς Μπρίγκ, ὁ κίνδυνος εἶνε ὀλιγώτερος· κάνεις δὲν μεταβαίνει ἐκεῖ. Ἐν τούτοις θὰ προσποιεῖσθε ὅτι δὲν μὲ γνωρίζετε ἐφ' ὅσον... αἱ περιστάσεις δὲν θὰ μοὶ ἐπιτρέπωσι νὰ σᾶς χορηγήσω στιγ-

μάς τινας ἀκροάσεως εἰς κἀνὲν ἐλεύθερον δωματίον τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Μπραζεντραὶν ἔφθασεν εἰς Μπρίγκ ὑποφύων δεινῶς ἐκ πείνης, δίψης, καύσανος καὶ πολλῶν ἄλλων βλαβερῶν. Ἐπὶ πλέον δυσηρεστήθη βεβαιωθεὶς ὅτι ἡ ἐνδυμασία του διήγειρε σφόδρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς γέλωτα παρὰ τῇ Ἀμαλίᾳ, καθημένη ἀπέναντι αὐτοῦ ἐν τῷ λεωφορείῳ. Ὡς πρὸς τὴν Ἰουστίνην, αὕτη ἦτο ἡναγασμένη νὰ κρατῇ τὴν θυρίδα διὰ τῆς κεφαλῆς ἵνα μὴ ἀνοίγοι κλειρῇ.

Πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας, τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας ἦτο κατὰ μέστον ἐπιβατῶν. Τὸ τελευταῖον δωματίον ἐδόθη εἰς τὴν μαρκησίαν, ὃ δὲ Γεδεὼν κατέλυσε εἰς τι «παράρτημα». Μετὰ δυσάρεστον γεῦμα, ὅπερ ἔλαβεν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, ἄλλ' ὅχι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ μὲ τὴν Ἀμαλίαν, ὃ ἀτυχὴς ἐρωτόληπτος ἀπῆλθε νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸν κλωβὸν του. Διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἂν καὶ ἡσθάνετο ἑαυτὸν τόσον καταβεβλημένον, δὲν ἐδυσανασχέτει διὰ τὰς ταλαιπωρίας τῆς ἐξορίας του, ἂν δύναται τις καὶ νὰ πιστεύσῃ τοῦτο ἀδιστακτικῶς... Ἀπεμακρύνθη λοιπόν, ἀφ' οὗ ἔριψε πρὸς τὴν ὥραιαν του βλέμμα, «ἐν τῷ ὁποίῳ ἔθεσεν ὅλην τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς του». Ἡλπίζεν ἄλλως ὅτι τὰ δεινὰ του ἡγγίζον εἰς τὸ τέλος των, διότι τὴν ἐπαύριον ἡ μαρκησία προὔτιθετο νὰ ἐκδράμῃ εἰς Φούρκαν, μισθώσασα πρὸς τοῦτο καὶ ἄμαξαν.

Ὁ Μπραζεντραὶν ἔπρεπε νὰ προπορευθῇ πεζῇ καὶ νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τῆς κυρίας Ρενεπὼν ἅμα αὕτη θὰ τὸν ἔφθανεν. Εἶχε δύο ἡμέρας εἰς τὴν διάθεσιν του πρὸς συνομιλίαν μέχρι Γκαῖσχεν, χωρὶς νὰ λογαριάζῃ ἂν τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Παγοποιῦ τοῦ Ρ*», ὅπου θὰ κατέλυσεν, δὲν θὰ ἦτο καὶ τοῦτο κατὰ μέστον ἐπιβατῶν.

Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπαύριον ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἀκτινοβόλος, τοῦτον δὲ ἐμιμήθη καὶ ὁ Γεδεὼν, ὅστις προσγευμάτισεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὸν δρόμον του «*pedibus cum jambis*». Ἐξέβαλε τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐνδυμασίαν τῆς προτε-ραίας καὶ περιεβλήθη κοστοῦμ περιηγητοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκάλυπτε τὰ γαστροκνήμιά του, τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τῶν κλασικῶν μαλίνων περικνημίδων του. Ἐν Ἀλπερσὶν ἐπὶ τὰ ποδῶν συνεπλήρου τὴν ἐξάρτησιν τοῦ νέου κατακτητοῦ.

Διερχόμενος ἔμπροσθεν κατόπτρου, καθ' ἣν στιγμὴν μετέβαινε νὰ πληρώσῃ τὸν λογαριασμόν του, εἶδε τὴν μορφήν του κατοπτριζομένην καὶ ἔμεινεν ἄρκετὰ εὐχαριστημένος ἐξ αὐτῆς. Ἐπὶ τινος τραπέζης εὐρίσκετο τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ ξενοδοχείου ἀνοικτόν. Ὁ Γεδεὼν ἔριψε μηχανικῶς τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπ' αὐτοῦ, μέχρις οὗ τῷ φέρωσι τὰ ὑπόλοιπα· τὸ τελευταῖον ὄνομα ἦτο ἐτι νωπὸν· ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ τῷ ἐπήνεγκε πλῆγμα τόσον φοβερόν ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον.

Εἶχεν ἀναγνώσει:

Μαρκήσιος Ρενεπὼν

10, Πάροδος Μεσσήνης.

[Ἔπεται τὸ τέλος]

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἢ ἑκατὴ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δι' ἕκαστην δημοσίευσιν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΑΛΔΙΟΠΗ, ποιήσεις Ἰωάννου Α. Γκίκα. Ἐν Κερκύρᾳ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΣΑΘΑ. — *Μνημεῖα Ἑλληνικῆς Ἱστορίας*. 7 τόμ. εἰς 4ον, 1880—1888. Δρ. 78.

Ο. ΔΑΠΕΡ, Μ. Δ. — *Ἀκριβὴς περιγραφή τῆς Κρήτης*. Μετάφρασις Μ. Βερνάρδου, 1836 εἰς 8ον. Δρ. 5.

ΑΒ. MELCHIOR CESAROTTI — *L' Iliade d'Homere vulgarizata in verso italiano*. 1798—1802 τόμ. 10 ὁσμ. εἰς 5 τόμους. Δρ. 18.

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ. — *Ὀδοιπορικόν. μεταφρασθὲν ὑπὸ Ἑμμ. Δ. Ροῖδου*. 4 τόμοι, εἰς 8ον, 1860. Δρ. 15.

MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασίων, παιδῶν, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχαῖα στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10
Διὰ τὰς ἐπαρχίας " " 6. " " 12

Ἐκδόσις πολυτελεῆς: περιέχουσα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20
Διὰ τὰς ἐπαρχίας " " 12. " " 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.